

bočnik spuščena na svobodo. Vsi, ki so bili priča vladarčine velikodušnosti, so bili prepričani, da je bil sivolasi prostilec oficirjev oče. Pribočnik sam je pojasnil zadevo pomilostitve takole: »Da se me pusti pri življenju, je izprosil pri vladarici star skopuh ter oderuh, kateremu dolgujem 10 tisoč realov.«

Gluh, mutast in kratkoviden avtomobilist. Na križišču cest v Chikagu je neki avtomobilist v diru povozil enega delavcev, ki so popravljali progo cestne železnice. Na poziv je policija avtomobilista zasledovala in ga tudi ujela. Ne malo težave pa je imela, ko je skušala ugotoviti njegovo ime, kajti izkazalo se je, da je mož gluhi in mutast. Na policijski postaji je nato podpisal svoje ime kot H. Peterson in tudi to z velikim trudom, ker povrhu vsega je bil tudi skrajno kratkoviden.

Kako se množe Japonci. Po uradnih podatkih je narastlo prebivalstvo države »vzhajajočega solnca«, Japonske, na 70 milijonov prebivalcev. Japonska ima več prebivalcev kakor vsaka država v Evropi razen Rusije. Prekaša jo samo še Anglija, če ji prištejemo njene prekomorske dežele, in Združene države Severne Amerike, ki štejejo okrog 110 milijonov ljudi. Leta 1880 je imela Japonska 25 milijonov prebivalcev, leta 1905, med rusko-japonsko vojno, 50 milijonov in sedaj jih ima 70 milijonov. V zadnjih treh mesecih preteklega leta se je prebivalstvo pomnožilo za 369.000 oseb, to se pravi: v enem mesecu za 123.000 oseb, v enem tednu za 28 tisoč, v enem dnevu za 4100, v eni uri za 171 oseb.

300 jih obolelo na zastrupljenem alkoholu. Vsa zdravniška veda si ne ve dati pojasniti o zagonetni bolezni, ki se razširja po okraju Oklahoma v Zedinjenih državah Severne Amerike, in na kateri je samo v mestu Oklahoma zbolelo do 300 oseb. Bolezen se pojavlja na ta način, da ohromijo deloma ali pa tudi popolnoma obe nogi, v mnogih slučajih pa bolnik tudi le s težavo premika roke in jezik. Življenjskih žrtev do zdaj še ni zahtevala. Največje število izmed obolelih tvorijo moški in sicer iz različnih poklicev. Mestni komisar za zdravstvo dr. Miles je trdno prepričan, da izvira bolezen iz pitja kakkega zastrupljenega alkohola in nekateri bolniki so tudi že priznali, da so uživali takozvani »Jamaica Ginger«.

S pomočjo psa se otrsela roparja. Pri večerji je sedela v Chikagu Mrs. Evans, lekarnarica, ko jo preseneči neki moški s samokresom v roki in z zahtevo po denarju. Prestrašena Mrs. Evans ga je pregovarjala, naj spravi samokres, sicer bo pričela kričati. Predno se je bandit odločil, kaj naj stori, pa je položaj rešil hišni pes, zahrbtni bulldog, ki se je spravi na njegovo zadnjo plat in jo pričel neusmiljeno obdelovati. Njegovemu napadu se je pridružila gospa sama, ki je bušnila vlomilcu lonec vroče kave v obraz. Nesrečnež je videl, da nič ne opravi proti taki združenim moči, in jo je popihal v noč. Pri njegovem begu pa ga je opazil neki detektiv in mu sledil do njegovega doma, kjer je ugotovil njegovo ime kot Josip Howland, star šele 18 let.

Tajinstveni podzemeljski hodniki.

Indijanska grobnica.

Potopisec pripoveduje: »V južnoameriški državi Peru, tri dni potovanja od Moyabambe, smo se ustavili leta 1912. Bilo je precej mrzlo in radi tega smo zakurili v razvalinah razpadlega indijanskega templja ogenj. Občudovali smo orjaške ostanke svetišča, ki so bili gotovo starejši nego 4000 let in iz dobe, ko se nekaterim evropskim pokrajinam niti sanjalo ni o kaki višji kulturi. Naš tovariš — trgovec s kavčukom — je nekaj brskal po razvalinah in privzdignil slučajno kamenito ploščo. Pokazala se je odprtina, ki je vodila v 4 čevlje visok hodnik. Radovedni smo se spustili po podzemeljskem hodniku in eden od nas je posvetil z žepno električno svetilko. Ob obeh stenah hodnika je bilo polno udolbin in v teh človeške mumije, ki so čepeli, obe roki sklenjeni preko kolen. Lasje ter zobi so bili popolnoma ohranjeni. Hodnik je bil nedogledno dolg in poln tajinstvenih mumij, ki so bile tukaj bogznanj koliko sto in sto let. Ko je posijalo zjutraj solnce in je izginil mraz, smo zapustili indijansko grobnico in začeli stikati po okolici templja. Nekaj kilometrov proč smo našli na ostanke človeških kosti, na puščice ter razne črepinje. Zadeli smo zopet na razvaline, med katerimi je bila ena mumija pri drugi v oni značilni čeneči legi. — Sploh je bila cela planota posuta z mumijami. Potopisec je vzel eno s seboj, da bi jo pripeljal v Evropo. Vsako jutro so mu mornarji prinesli mumificiranega Indijanca k zajutreku k njegovi mizi. Ta nagajivost je presedala potopisca in je vrgel mumijo s parnika v — morje.

Tajinstveni hodniki na Francoskem.

Leta 1914 je bilo severnofrancosko mesto Lille v rokah nemške vojske. — Nemci so s časom vendarle opazili, da jim nekdo izdaja telefoničnim rotom gibanje njihovih čet Francozom. Po dolgem iskanju so dognali, da se vrši tajna izdaja iz stare pivovarne v Lillu. Po kletah so razbijali prazne sode za

pivo, da bi izsledili skrite telefonske naprave. Ko so bili najbolj zaposleni z razbijanjem posode, se je skotalil iz velikega sode angleški narednik s pipo v ustih. On je bil oni skrivnostni telefonist. Za Nemce je bila zopet uganka, kako je prišel Anglež v to klet, ko je bilo mesto Lille že mesece v nemških rokah. V kleti pivovarne so odkrili hodnik, ki je bil višji nego navaden človek ter 2 m širok. Stene so bile obzidane ali v skalo izsekane. Iz glavnega hodnika so se odcepljali stranski, a vsi podzemeljski rovi so bili polni človeških kosti ter krst, ki so bile položene visoko ena na drugo.

Nemška patrulja, ki je hotela raziskati grobnico, se ni vrnila nikdar več. Pozneje so se javili prostovoljci saksonskega rezervnega polka, da bodo dognali, odkod se je priklatil v klet angleški narednik. Prišli so po hodniku pod zemljo do mesta Versailles, kjer so jih ujeli Francozi.

V svetovni vojni so dognali Nemci, da je cela takozvana Pikardija na severnem Francoskem preluknjana s podzemeljskimi grobnicami, ki so bile ustvarjene v srednjem veku.

Znano je, da je južni del Pariza ves votel in so metali v te grobnice trupla onih, katerim so odsekali glave za časa grozne francoske revolucije.

Znane podzemeljske grobnice po črnod.

Znane so velikanske podzemeljske grobnice v Monakovem na Bavarskem, 4 čevlje pod Opernim trgom.

V sicilijanskem mestu Palermo, v Kievu v Ukrajini in v Spielbergu na Moravskem so podzemeljske grobnice, kjer so zložene v razne figure cele gore kosti od umrlih menihov.

Ena največjih podzemeljskih grobnic je na Dunaju pod cerkvijo sv. Stefana. V njej so ostanki mrličev, ki so pomrli na Dunaju za časa srednjeveškega divjanja kuge in v mesecih oblege Dunaja od Turkov.

*

Živali oznanilke ognja.

Dokazano je, da se zberejo večkrat mušice in mravlje v tolikih množinah krog vrha stolpa, da je videti od tal, kakor bi oznanjal valeč dim izbruh nevarnega požara. Leta 1687 avgusta meseca so bili prebivalci nemškega mesta Breslau uverjeni, da gori stolp Elizabetine cerkve, a so letale v resnici le mravlje.

Avgusta 1921 so v mestu Schwedt na Odri poklicali gasilce, da bi ubranili pred požarom zvonik Marijine cerkve, iz katerega se je kadilo tako nevarno. Oblaki valečega dima so bile mravlje, ki so letale okrog.

V vasi na severu se je spustil l. 1925 krog jabolke na stolpu roj čebel. Nastala je nevihta, treščilo je v zvonik in čebelni roj je padel na tla kot goreča kepa.

V nemški vasi Much v Westerwalde je bila slaščičarna in poleg te soba, ob koje oknu je gneznila lastavica. Nekega popoldne je živalca plahutala neprestano po slaščičarni, cvrčala in letala iz prodajalne v stransko sobo. Ko so šli pogledat za ptico v sobo, je puhnil iz nje gost dim. Eden od pomočnikov je bil pozabil na tramu svečo, ki je dogorela, je začel les tleti in bi bil izbruhnil požar, da ga ni naznanila pravočasno lastavica.

V Monakovem na Bavarskem je imel zakonski par navado, da je po kosilu nekoliko podremal. Nekega popoldne je spala gospa na zofi, njen soprog na stolu. Predno je mož zaspal, je pušil cigaro in odložil čik na mizico. Tleči ostanek je padel z mize v korbo, v kateri je bilo perilo, ki je začelo goreti. Ko je zapazila nevarnost mačka, ki je bila v sobi, je skočila speči gospe na pr-

sa in jo gladila s tacami tako dolgo, dokler se ni prebudila in zapazila nevarnost, v kateri sta bila z možem.

Velikokrat se je pa tudi zgodilo, da se je mucek grel preveč blizu peči, tako, da se mu je vnela dlaka. Ožgana ko, da se mu je vnela dlaka. Obžgana v hlev med krmo ter povzročila požar. Takih slučajev je znanih več.

Pri starih Egipčanih je bila mačka sveta žival. Ako je v starem Egiptu izbruhnil požar, so morali najprej oteti iz nevarnosti mačke, ki rade poskačejo v ogenj, ako gori domače poslopje.

Dne 4. januarja 1923 so prevozili francoski oficirji prvič puščavo Saharo na avtomobilih. Lepega dne so opazovali, kako so jim brzele nasproti cele črede: gazel, antilop, divjih svinj, šakalov, risov ter hijen. Živali so bežale pomešano pred požarom, ki je uničeval afriške puste in opozorile Francoze na nevarnost, katera bi jim bila grozila, ako bi se bili peljali dalje. Leta 1915 je izbruhnil v vzhodni Sibiriji eden največjih gozdnih ter pustinskih požarov. Oznanevalci ognja so bile cele črede: jelenov, srn, zajcev, volkov ter medvedov, ki so bežale z neugnano silo ter naglo v kraje, kjer so bile te vrste živalske prikazni čisto neznane. Nekaj čred je bežalo preko daljše pokrajine nego je cela Evropa. Nepopisen strah se je lotil prebivalcev ruskega mesta Krasnojarsk, ko se je pognalo v mestni park na stotine volkov, medvedov in jelenov, ki so drveli pred strašnim sibirskim požarom.

*

Boj ptice z lovcom.

Po skalovju južnoameriškega gorovja Anden prebiva v višini 3000—5000 metrov visoko, daleč proč od človeških bivališč, čisto na samem orjaški jastrebi, katerega imenujejo kondor. V ponosnem poletu se dvigne večkrat celo v višino 7000 m. Kadar muči orjaško roparico glad, se spusti (po največ samec) iz višine na pašnike, kjer si poišče med drobnico svoj plen. Večkrat se spustijo kondorji v večjem številu nad ovčje črede, katerim odnesejo jagnjeta ali kozam kozličce. Celo ziznega teleta se loti ropar. Pastirji branijo svoje črede s fračami in ubijajo kondorje s kamenjem. Malokdaj se upa jastreb nad človeka, južnoameriški pastirji pripovedujejo, kako je kondor od nesel otroka, da, celo napadel odraslega moža. Do pred par leti je bilo še dovolj kondorjev po nižje ležečih pašnikih pogorja Kordillerov v državi Čile. Ker so jih pa začeli pastirji z vso verno preganjati, so se umaknili v za človeško nogo nedostopne višine. Pastirji nastavljajo kondorjem kot vabo mrhovino. Ko se spusti ropar na zemljo, da se bi nahranil, mu že zdrobi kamen iz pastirjeve frače glavo. Kondor je pri vzletu neroden kakor kak aeroplan. Predno se dvigne od zemlje, se mora nekako popeljati po tleh, da zamahne z orjaškimi peruti in zaplava v višave. Baš ta počasnost pri poletu od zemlje je zanj usodopolna. Iz nedostopnih višin napadajo danes kondorji le še lisice, srnjačke ter divje kozličce. V doline

jih zvabi le še prav občuten glad ali pogled na mimo korakajočo čredo.

Italijan Marijo Appellius je objavil kot očividec te dni popis boja med kondorjem in lovcom domačinom. Po južnoameriškem gorovju se klatijo domačini, ki jemljejo kondorjem iz gnezd jajca ali mladiče. Ako samica vali, jo vedno čuva kje v bližini samec. Lovca na kondorje ni oborožen s puško, ampak z zakrivljenim nožem. Omenjeni očividec je videl, kako je stopal lovec v višine ter nesel seboj vrečo, v kateri je že imel nekaj mladičev. Ravno nad prepadom je segel mož z roko v skalino razpoko in privlekel 6 velikih kondorjevih jajc. Kakor hitro je bilo gnezdo izropano, že se je spustil nad lovca ogromni kondor. Lovca je spoznal nevarnost, se zravnil in se postavil z nožem v bran. Med ptičem in človekom se je doigral v vrtočavi višini boj na življenje in smrt. Dvakrat je sunil mož z nožem proti prsom roparice, ki se je z vso spretnostjo umaknila sunku. Položaj za lovca je bil skrajno opasen, ker se je doigral boj na komaj 30 cm razsežnem prostoru. Naenkrat se je

dvignil kondor v zrak kakih 40 m visoko, popisal nad lovčovo glavo krog in se spustil nanj kakor pušica naglo. Par trenutkov sta bila človek in ptica en klopčič, ki se je gibal sem in tja. Kmalu za tem se je nekaj skotalilo s skale v grozen prepad in kondor je zaplaval nad breznom z glasnim kričem, kakor bi oznanjal svojo zmago nad roparjem njegovega gnezda. Lovca je obležal ves razbit na dnu prepada, v katerega ga je skotalil razjarjeni kondor.

Priporočamo se pri nakupu blaga manufakturna trgovina
M. E. SEPEC
468 Maribor, Grajski trg. šte. 2

Debeli ljudje dosežajo z vestno uporabo naravnih »Franz Josefov« grenčice izdatno iztreh ljenje črevesa brez vsakega napora. Mnogostevilna poročila zdravnikov-strokovnjakov potrjujejo, da so tudi oni, ki bolujejo na ledvicah, protinu, revmatizmu, kamnih in sladkorni bolezni, zelo zadovoljni z učinkom »Franz Josefov« vode. »Franz Josefov« voda se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specializiranih trgovinah. 359

Velikonočno obdarovanje naročnikov »Našega doma«.

Velika noč se bliža in z njo obdarovanje naročnikov »Našega doma«, kakor je bilo to obljubljeno. Seveda vseh naročnikov ne moremo obdarovati, zato pa bodo izžrebani iz seznama naročnikov, ki so plačali celoletno naročnino, oni srečni, ki bodo dobili od svojega lista tudi pisanko.

Darovi, ki jih imamo že sedaj zagotovljene, so: Ena koža podplatov za 12 do 14 parov čevljev. — Razno blago za moške in ženske, več obojev. — Vreča semena. — Velika slika z okvirjem. — En par čevljev. — Več steklenic likerjev. — Klobuk za moškega, po meri. — Več zabojev specerijskega blaga. — Zavoj zdravil za kmetško hišo. — Več komadov gospodarskega orodja. — Gospodinjске potrebščine. — 10 darov, knjige. — 50 darov, Slomškove slike.

Zbiranje darov še ni zaključeno in se bodo nekateri trgovci še oglasili.

Vsi naročniki »Našega doma«, ki imajo celoletno naročnino vplačano,

so že v seznamu onih, ki pridejo v poštev pri žrebanju. V ta srečen krog pa lahko pristopijo tudi še vsi tisti, ki sedaj doplačajo naročnino ali pa jo vplačajo na novo. Naš dom stane celoletno samo Din 12.— in prihaja vsak mesec. Novim naročnikom dajemo tudi vse letošnje številke, ki jih še imamo in dokler jih še imamo na razpolago. Kdor bo čim prej naročil, bo bolj gotovo dobil vse dosedanje letošnje številke.

Naročniki »Našega doma« so imeli lansko leto loterijo, za katero so morali srečke kupovati. Letos pa ni treba nobenih srečk in nič plačevati, samo naročnino Din 12.— je treba imeti poravnano, pa pride v seznam onih, iz katerih se bo žrebalo.

Novi naročniki »Našega doma« se sprejemajo še do Velike noči. Na belo nedeljo se bo žrebalo in v Slov. Gospodaru nato objavilo.

Naročujte »Naš dom«! — Udeležite se tega nagradnega žrebanja!

GOSPODARSTVO Gospodarska obvestila.

Kolje za vinograde in za sadno drevje, kakor vsake vrste rezan les prodaja ali zamenja za dobro vino Franjo Gnilšek, Maribor, Razlagova ulica 25. 363

»Plugs« kose s kosirjem I. VIDEMSEK, MARIBOR, Koroščeva cesta 36. 110

Kmetijska podružnica Maribor in okoliš. Spričo velike važnosti perutninarstva za našo državo, predvsem pa za našo pokrajino, se je lansko leto osnoval pri Kmetijski družbi poseben odsek »Odsek za perutninarstvo Kme-

tijske družbe v Ljubljani« z namenom, da pospešuje med številnim svojim članstvom to važno panogo. Dosedaj je pristopilo k odseku že mnogo članov in članic, vendar pogrešamo še veliko takih, ki se še sami z zanimanjem bavijo s perutninarstvom, a niso dosedaj še pristopili k odseku, ker jim ni bilo znano obširno in hvaležno delo tega odseka. Namen odseka je, združiti vse raztresene rejce v močno, enotno društvo, ki bo pospeševalo sistematično rejo žlahtnih pasem in nudilo članom vse ugodnosti, ki so za uspešno rejo in razvoj perutninarstva v vseh pogledih neobhodno potrebni. Odsek prireja za svoje člane vsako leto razstve perutnine in jajc, posreduje nakup in prodajo plemenskih živali in jajc, skr-